

Αφγανιστάν, 1 έτος μετά την Βόννη

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ 15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2003

Το Αφγανιστάν ένα έτος μετά τη συμφωνία της Βόννης

Καραμάνου (PSE). – Κύριε Πρόεδρε, έζησα κι εγώ τη μοναδική εμπειρία να βρεθώ στο Αφγανιστάν και να δω ιδίοις όμμασι την κατάσταση. Κυρίως να διαπιστώσω την άριστη δουλειά που κάνουν τα στελέχη μας εκεί, όπως είπατε κι εσείς κύριε Επίτροπε, όπως και την έντονη παρουσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ωστόσο ένα χρόνο μετά τη Βόννη θεωρώ ότι υπάρχει σοβαρό πρόβλημα συντονισμού, τόσο ως προς την παροχή και κατανομή της βοήθειας όσο και κυρίως ως προς την ασκούμενη πολιτική. Δηλαδή, διαφορετική πολιτική γραμμή ακολουθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία υποστηρίζει μια ισχυρή κεντρική κυβέρνηση στο Αφγανιστάν, και διαφορετική πολιτική οι Ηνωμένες Πολιτείες, που ακολουθούν την προσφιλή τους τακτική, την τακτική του διαίρει και βασίλευε από την εποχή των Ταλιμπάν και των Μουζαχεντίν. Σήμερα δηλαδή ενισχύουν τους πολέμαρχους που θεωρούν φίλα προσκείμενους. Τα είπαν και οι κύριοι Morillon και Sakellariou. Δυστυχώς αποτέλεσμα αυτής της διχασμένης πολιτικής της Δύσης είναι ολόκληρες περιοχές να είναι πέρα και έξω από τον έλεγχο της κεντρικής κυβέρνησης και σ' αυτό ακριβώς οφείλεται η εκ νέου έξαρση της παραγωγής οπίου, που έφτασε

το 70% της παγκόσμιας παραγωγής μέσα στο 2002.

Η κατάσταση των γυναικών βεβαίως παραμένει τραγική σε όλους τους τομείς. Τα γαλάζια φαντάσματα εξακολουθούν να κυκλοφορούν στους δρόμους της Καμπούλ, καθώς ελάχιστες γυναίκες τολμούν να βγάλουν τη μπούρκα και να θέσουν σε κίνδυνο την ίδια τους τη ζωή. Οι Ταλιμπάν μπορεί να έχασαν την εξουσία, όμως το πνεύμα τους είναι πανταχού παρόν. Έχω τη γνώμη ότι δεν μπορεί να υπάρξει πρόοδος οικονομική και κοινωνική όσο κυριαρχεί σ' αυτή τη χώρα η κουλτούρα της βίας, του θρησκευτικού φανατισμού και του μισογυνισμού. Οι γυναίκες σε ποσοστό 98% είναι αναλφάβητες, οικονομικά εξαρτημένες και σε ποσοστό 99% γεννούν χωρίς καμιά ιατρική βοήθεια. Το υπόβαθρο αυτό φυσικό είναι να αποτελεί ιδανική βάση για την ανάπτυξη ακραίων κινημάτων όπως οι Ταλιμπάν.

Νομίζω ότι η ελληνική Προεδρία, κύριε προεδρεύοντα του Συμβουλίου, μπορεί να έχει σημαντική συμβολή προτείνοντας τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού ταμείου ειδικά για τις γυναίκες στο Αφγανιστάν, δηλαδή ειδική γραμμή στον προϋπολογισμό του 2004. Το ταμείο αυτό θα χρηματοδοτήσει τη δημιουργία υποδομών που θα στοχεύουν στην ενσωμάτωση των γυναικών στη δημόσια ζωή. Ακόμη, κύριε Επίτροπε, θα προτείνω να προσκαλέσουμε τον Πρόεδρο Καρζάι στο Στρασβούργο να μιλήσει ενώπιον της Ολομέλειας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.